

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Lublinie złożonym w dniu 6 października 2017 roku w tut. Sądzie aktem oskarżenia zarzucił m. in. B. B. (1) popełnienie przestępstw z art. 258 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz szeregu przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, a nadto z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Wraz z wskazanym aktem oskarżenia prokurator złożył m. in. w stosunku do B. B. (1) wnioszek w trybie art. 335 § 2 kpk o uznanie B. B. (1) winnym zarzucanych mu czynów i wydanie wyroku skazującego wobec w/w bez przeprowadzenia rozprawy oraz orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar.

Uwzględniając wniosek Prokuratora oraz m. in. oskarżonego B. B. (1) wyrokiem z dnia 30 listopada 2017 roku uznano go winnym popełnienia czynów polegających na tym, że:

I. w okresie od co najmniej kwietnia 2010 roku do daty dziennej bliżej nieustalonej 2013 roku w L., P. województwa (...) oraz O. województwa (...), brał udział wraz z ustalonymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu wyłudzenie pożyczek i kredytów gotówkowych w bankach na terenie kraju oraz podejmowanie czynności zmierzających do znacznego utrudnienia przestępczego pochodzenia środków płatniczych pochodzących z przestępstw;

II. w okresie od 25 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2011 roku w P. województwa (...) i O. województwa (...), będąc pracownikiem S. P. (1) (...) Ubezpieczeniowym w P. z P. Partnerską w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w K. na mocy umowy franczyzy nr (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie przestępczej, poprzez posłużenie się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami 209 „umowami rachunków, umowami o karty debetowe, umowami o korzystanie z systemów bankowości elektronicznej dla klientów indywidualnych” oraz kartami wzorów podpisów rzekomych stron tych umów zawartych pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A z siedzibą w K., a S. S., K. K. (1), E. H., U. S. (1), B. C., D. L., A. O. (1), M. T. (1), M. K. (1), J. K. (1), J. O., M. N., K. K. (2), M. P. (1), A. Ł. (1), P. O., A. G. (1), M. P. (2), A. K. (1), A. C. (1), A. Ś. (1), K. C. (1), K. H., M. S. (1), D. K. (1), M. Z., I. S. (1), I. S. (2), E. K., K. P., A. S. (1), Ł. L., M. S. (2), M. R. (1), A. O. (2), M. P. (3), A. W. (1), A. N., D. K. (2), B. G. (1), S. J., B. N., B. G. (2), P. P. (1), A. K. (2), A. K. (3), I. G., M. M. (1), M. D. (1), M. R. (2), E. Z., M. G., H. W., K. G. (1), W. S. (1), M. B. (1), K. W. K. Ł., Ł. M., M. K. (2), U. S. (2), M. S. (3), B. B. (2), R. T., A. K. (4), J. P., I. J. (1), T. W., M. D. (2), A. Ł. (2), D. F., B. B. (3), D. K. (3), A. K. (5), M. W. (1), A. K. (6), B. Z. (1), B. W., A. K. (7), P. P. (2), M. A. (1), M. U., E. W. (1), M. K. (3), Z. K., E. C., A. D. (1), M. R. (3), J. A., I. N., M. S. (4), B. K., A. Ś. (1), M. C. (1), M. K. (4), M. Ł. (1), E. W. (2), A. R. (1), N. Z., M. S. (5), Z. S., M. A. (2), D. Z., E. L., K. F., K. K. (3), A. G. (1), B. G. (3), P. H., A. K. (1), M. K. (5), M. P. (4), S. K. (1), G. P. (1), I. K., M. P. (1), B. B. (4), M. S. (6), A. T. (1), W. S. (2), D. M., A. P. (1), J. M., I. S. (3), A. W. (2), M. K. (6), D. G., B. L., M. S. (7), L. K., A. R. (2), K. M., M. K. (7), U. S. (3), M. T. (2), A. K. (8), I. D., S. K. (2), A. Ś. (2), M. W. (2), K. D., B. I., K. C. (1), M. W. (3), E. W. (3), T. S. (1), M. B. (2), A. S. (2), A. W. (3), M. K. (8), A. W. (4), B. A., A. O. (2), T. S. (2), E. B. (1), B. S., A. J. (1), A. K. (9), L. D., J. K. (2), M. S. (1), K. K. (2), A. C. (2), J. B., T. Ś., A. P. (2), M. S. (2), J. Ł., A. B. (1), A. K. (10), M. L., M. K. (1), K. C. (2), E. B. (2), J. J., M. K. (9), B. Z. (2), B. G. (4), T. K., A. G. (2), M. Ł. (2), M. K. (10), A. T. (2), T. P., A. J. (2), A. B. (2), K. G. (2), J. K. (1), P. S. (1), J. K. (3), J. O., K. N., K. K. (1), S. M., A. Z., T. M., A. G. (3), U. S. (1), R. S., M. K. (11), A. K. (11), A. G. (4), A. D. (2), P. D., M. S. (8), P. C., J. K. (4), E. B. (1), I. J. (2), wprowadził w błąd przedstawiciela wskazanego banku co faktu zawarcia przez wymienione osoby powołanych umów, a następnie doprowadził ten bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 22 990 zł, stanowiącej prowizję z tytułu nowo otwieranych rachunków osobistych, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

III. w dniu 2 lutego 2010 roku, w L. działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zorganizowanej grupie przestępczej, działając w krótkich

odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim posłużeniu się przez M. C. (2) nierzetelnym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...) A. M. S. (9), a więc o istotnym znaczeniu dla uzyskania limitu kredytowego w koncie osobistym oraz karty kredytowej zawarł taką umowę z (...) Bank (...) S.A., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w łącznej wysokości 13 000 i 3000 zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do faktu swojego zatrudnienia, wysokości osiąganych dochodów i możliwości spłaty przyjętych zobowiązań, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

IV. w dniu 4 marca 2010 roku, w P., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim posłużeniu się przez M. S. (9) nierzetelnym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...), a więc o istotnym znaczeniu dla uzyskania limitu zadłużenia w koncie osobistym zawarł on taką umowę w (...) Banku (...) S.A. w P., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w łącznej wysokości 8 800 zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do faktu swojego zatrudnienia, wysokości osiąganych dochodów i możliwości spłaty przyjętych zobowiązań;

V. w dniu 23 sierpnia 2010 roku, w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim posłużeniu się przez M. C. (2) nierzetelnym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...) A. M. S. (9), a więc o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki zawarł on taką umowę w (...) Banku (...) S.A. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w łącznej wysokości 51 500 zł, wprowadzając w błąd pracownika banku co do faktu swojego zatrudnienia, wysokości osiąganych dochodów i możliwości spłaty przyjętych zobowiązań, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

VI. w dniu 9 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za L. B. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 480 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

VII. w dniu 12 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za J. K. (5) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 200 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

VIII. w dniu 12 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za S. A. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 470 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

IX. w dniu 12 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za J. K. (5) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 200 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

X. w dniu 13 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za W. K. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...),

poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 300 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XI. w dniu 13 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za H. M. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XII. w dniu 14 listopada 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za W. K. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 1500 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XIII. w dniu 16 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za P. S. (2) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XIV. w dniu 19 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za G. P. (2) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XV. w dniu 20 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za W. K. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XVI. w dniu 20 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za M. R. (2) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XVII. w dniu 21 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za H. W. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XVIII. w dniu 21 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za H. M. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w kwocie 620 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXIX. w dniu 23 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za F. S. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XX. w dniu 26 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. P. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w kwocie 620 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXI. W dniu 28 listopada 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za W. S. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXII. w dniu 4 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za H. W. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXIII. w dniu 4 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za M. M. (2) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXIV. w dniu 4 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za W. S. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w kwocie 620 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXV. w dniu 17 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za I. G. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w kwocie 620 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXVI. w dniu 17 grudnia 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za M. K. (12) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2500 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXVII. w dniu 17 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za J. K. (6) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej

doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXVIII. w dniu 27 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za G. G. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXIX. dniu 28 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za L. T. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXX. w dniu 28 grudnia 2012 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za E. T. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXI. w dniu 3 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za T. S. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 2000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXII. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. N. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) co w kwocie 300 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXIII. w dniu 20 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. G. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) co w kwocie 300 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXIV. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. G. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) co w kwocie 1000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXV. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. N. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) co w kwocie 1000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXVI. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. K. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) co w kwocie 1000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXVII. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika Ok (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. K. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ok (...) co w kwocie 500 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXVIII. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za I. G. oraz posługując się uprzednio założonym na dane osobowe innej osoby rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) co w kwocie 1000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XXXIX. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 200 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XL. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 200 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XLI. w dniu 22 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. G. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 300 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XLII. W dniu 22 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za M. M. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 200 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu;

XLIII. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 400 zł, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

XLIV. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za I. G. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

XLV. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

XLVI. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

XLVII. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownik tej instytucji;

XLVIII. w dniu 19 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za I. G. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

XLIX. w dniu 20 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o.o. co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za B. G. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

L. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za M. M. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LI. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. N. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalonej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LII. w dniu 21 stycznia 2013 roku w L., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. K. (3) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowy pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem O. M. w kwotach 400 i 300 zł, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LIII. w dniu 21 i 22 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. K. (2) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 400 zł, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LIV. w dniu 22 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za S. J. oraz posługując się uprzednio założonym na jej dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w kwocie 400 zł, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LV. w dniu 22 stycznia 2013 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za A. K. (2) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalanej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LVI. w dniu 27 stycznia 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za P. K. oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalanej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji;

LVII. w dniu 16 marca 2013 roku w L., po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) co do tożsamości pożyczkobiorcy, podając się za M. D. (1) oraz posługując się uprzednio założonym na jego dane osobowe rachunkiem bankowym prowadzonym w Oddziale (...) Banku (...), usiłował zawrzeć umowę pożyczki gotówkowej i doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w nieustalanej kwocie, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na postawę pracownika tej instytucji.

Ponieważ wniosek o uzasadnienie wyroku złożył wyłącznie oskarżony B. B. (1) stosownie do art. 423 § 1a k.p.k., Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części orzeczenia dotyczącego wspomnianego oskarżonego.

Nadto choć wniosek o uzasadnienie złożony przez oskarżonego B. B. (1) dotyczy całości wyroku, to zgodnie z art. 424 § 3 kpk, Sąd, nie będąc związany tym zakresem, ograniczył uzasadnienie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynów. Zauważyć bowiem należy, iż w związku z wydaniem wyroku w trybie art. 343 kpk, oskarżony nie może podnosić zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych oraz rażącej niewspółmierności kary (art. 447 § 5 kpk).

W ocenie Sądu okoliczności popełnienia przypisanych B. B. (1) przestępstw nie budzą wątpliwości, zaś wydanie wyroku mimo nieprzeprowadzenia rozprawy nie stało na przeszkodzie osiągnięciu celów postępowania. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wiąże się w logiczną całość i stanowi podstawę do uznania, iż B. B. (1) jest winny popełnienia zarzuconych mu czynów, do których w toku postępowania przygotowawczego przyznał się i złożył wyjaśnienia zbieżne z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, składając zarazem stosowny wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy.

W świetle poczynionych ustaleń również przyjęta w wyroku kwalifikacja prawna przypisanych oskarżonemu czynów znajduje w pełni swoje uzasadnienie.

Wspomnianym wyrokiem Sąd przypisał oskarżanemu B. B. (1) wyżej wymienione czyny, które wyczerpały:

- w pkt I dyspozycję art. 258 1 kk;

- w pkt II dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;
- w pkt od III do V każdorazowo dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;
- w pkt od VI do XLII każdorazowo dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;
- w pkt od XLIII do LVII każdorazowo dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. polega na uczestniczeniu w strukturach, których jedynym celem jest popełnienie przestępstw, a zatem godzi ono w sposób zasadniczy w akceptowane przez społeczeństwo wartości. Wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 4 października 2005 roku w sprawie sygn akt II AKa 194/05, LEX nr 166008).

Oskarżony B. B. (1) wraz z innymi ustalonymi osobami m.in. A. L. W., M. C., S. P., R. B., M. S. tworzyli strukturę organizacyjną, która bez wątplenia musi być oceniana w kategoriach wypełnienia znamion art. 258 § 1 k.k. Jego zachowanie cechowało się bowiem wspólnym porozumieniem, planowaniem poszczególnych etapów przestępczego działania, a więc przymiotami decydującymi o uznaniu ich za grupę przestępczą w rozumieniu tego przepisu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 czerwca 2002 r., II AKa 123/02, KZS 2002/7-8/46).

Oskarżony podejmując się realizacji wskazanych zachowań miał świadomość, że uczestniczy w grupie przestępczej mającej na celu wyludzanie pożyczek i kredytów gotówkowych w bankach na terenie kraju oraz zajmującej się podejmowaniem czynności zmierzających do znacznego utrudnienia wykrycia przestępnego pochodzenia środków płatniczych pochodzących z przestępstw. Oskarżony zakładał rachunki bankowe na dane osobowe osób, które nie miały wiedzy na ten temat bądź też w oparciu o fikcyjne dane. Dokumentacja związana z zakładaniem takich rachunków i wszelka korespondencja w tym zakresie przesyłane były następnie na adresy korespondencyjne członków grupy przestępczej. Jego zachowanie bez wątplenia wypełniło znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 kk (pkt I zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów).

Odnośnie przestępstwa z pkt II aktu oskarżenia nie budzi wątpliwości, iż swoim działaniem B. B. (1) wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. polega na tym, iż sprawca działając w celu osiągnięcia korzyścią majątkowej doprowadza inną osobą do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd lub wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

W niniejszej sprawie w okresie od 25 kwietnia 2010 roku do 31 stycznia 2011 roku B. B. (1) wykorzystując swoje zatrudnienie w placówce franczyzowej (...) Banku (...) zawarł co najmniej 209 umów o prowadzenie rachunku, umów o karty debetowe, umów o korzystanie z systemów bankowości elektronicznej z bankiem (...) i szeregiem osób, posługując się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami. Wprowadził tym samym w błąd przedstawiciela banku (...) SA co do zawarcia umów przez wskazane w zarzucie osoby.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem skutkowym. Skutkiem działania sprawcy jest rozporządzenie mieniem niekorzystne z punktu widzenia interesów osoby pokrzywdzonej. W niniejszej sprawie wypłacenie przez (...) Bank (...) środków pieniężnych w łącznej kwocie 22 990 złotych tytułem prowizji od nowo otwartych rachunków bankowych jest niekorzystnym rozporządzeniem mienia, o jakim mowa w art. 286 § 1 k.k.

Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem kierunkowym - celem działania sprawcy jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Pojęcie korzyści majątkowej konkretyzującej cel działania sprawcy jest rozumiane szeroko aktualne i przyszłe przysporzenie mienia, osiągnięcie korzyści majątkowej w konkretnych okolicznościach, ogólne polepszenie sytuacji majątkowej.

Artykuł 270 § 1 k.k. stanowi, że kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Przestępstwo spenalizowane w art. 270 § 1 k.k. polega na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu w celu użycia go za autentyczny, lub też na używaniu takiego dokumentu jako autentycznego. Definicję legalną pojęcia dokumentu zawiera art. 115 § 14 k.k., w myśl którego dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.

Zachowanie się sprawcy polegające na podrobieniu dokumentu oznacza sporządzenie nowego, nieautentycznego dokumentu, stanowiącego imitację dokumentu autentycznego. Oznacza to, że dokument jest podrobiony, jeżeli nie pochodzi od osoby, w imieniu której został sporządzony. Rozważaną czynność można popełnić przez kreację treści dokumentu i podpisanie się za inną osobę, jak i wyłącznie przez podpisanie się za inną osobę. Przerobienie dokumentu oznacza natomiast sporządzenie przez sprawcę nieautentycznego dokumentu, przez zmianę treści dokumentu autentycznego. Oczywiście obu omawianym czynnościom wykonawczym musi towarzyszyć zamiar użycia tak wytworzonych dokumentów za autentyczne, co jednocześnie oznacza, że czynności tych można dokonać jedynie z zamiarem bezpośrednim.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że B. B. (1) posługiwał się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami. Czynności polegające na każdorazowym posłużeniu się podrobionymi dokumentami, przy zawieraniu umów z w/w bankiem i przedstawianiu ich jako autentyczne, miały na celu wyłudzenie środków finansowych od pokrzywdzonego (...) Bank (...) SA.

W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonego ukierunkowane było na uzyskanie środków pieniężnych, co wiązało się z polepszeniem jego sytuacji majątkowej. Podkreślić także trzeba, że z popełnienia przestępstwa B. B. (1) uczynił sobie stałe źródło dochodu, co wynika z faktu powielania czynności sprawczych a nadto popełnił przestępstwo działając w zorganizowanej grupie. Powyższe okoliczności uzasadniają zatem dodanie w kwalifikacji prawnej czynu z pkt II art. 65 § 1 k.k.

Okoliczność, że jednym czynem oskarżony wyczerpał znamiona więcej niż jednego przestępstwa, sprawiła, iż koniecznym było przyjęcie na podstawie art. 11 § 2 k.k. kumulatywnej kwalifikacji prawnej zbiegających się przepisów.

Sąd przyjął nadto, iż dopuszczając się przypisanego w pkt II aktu oskarżenia czynu, oskarżony działał w warunkach przestępstwa ciągłego (art. 12 k.k.), albowiem zachowania składające się na przypisane mu tym czynem przestępstwo podejmowane były w ten sam sposób, w krótkich odstępach czasu, skierowane były przeciwko temu samemu dobru prawnemu, a przy tym powtarzalność tych zachowań wskazuje, iż podjęte zostały w realizacji z góry powziętego zamiaru.

Odnosnie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt od III do V aktu oskarżenia Sąd stwierdził, iż swoim działaniem B. B. (1) i działające z nim wspólnie i porozumieniu inne ustalone osoby, doprowadziły bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Każdy z czynów z pkt III, IV i V polegał na tym, że współdziałająca z oskarżonym osoba bezpośrednio zawierająca umowę z bankiem, po uprzednim uzgodnieniu z nim tej kwestii, wprowadzała uprawnionego pracownika tej jednostki w błąd co do faktu zatrudnienia i wysokości

osiąganych dochodów, co przecież nie miało miejsca, a faktycznie osoby te nie posiadały zdolności kredytowej. Tym samym każdy z tych czynów wyczerpał znamiona art. 286 § 1 kk, o jakim była już mowa powyżej.

Dodatkowo przedkładane zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach były nierzetelne, tzn. stwierdzały one okoliczności nieprawdziwe, a nadto były istotne dla uzyskania wnioskowanego wsparcia finansowego.

Zgodnie zaś z art. 297 § 1 k kk karze podlega ten kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego.

Podobnie jak w omówionych już uprzednio czynnie z pkt II aktu oskarżenia, także i w przypadku czynów z pkt III, IV oraz V działania oskarżonego były wynikiem przynależności do grupy przestępczej i ukierunkowane było na uzyskanie środków pieniężnych. Nadto oskarżony uczynił sobie z popełnienia tych przestępstw stałe źródło dochodu. Jego zachowanie wyczerpało znamiona więcej niż jednego przestępstwa i było podjęte w krótkich odstępach czasu, co z kolei uzasadnia przyjęcie w kwalifikacji czynów z pkt od III do V aktu oskarżenia z art. 65 § 1 kk, art. 11 § 2 kk i art. 12 kk.

W zakresie czynów zarzuconych B. B. (1) w pkt od VI do LVII Sąd zważył, iż oskarżony w ramach opisanych nimi zachowań, działał wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w zakresie czynów do pkt XLII -czyniąc sobie z przestępczego zachowania stałe źródło dochodu (art.65 § 1 kk). Do dokonania lub też usiłowania dokonania szeregu wyłudzeń z instytucji parabankowych posłużyły mu rachunki bankowe zakładane na podstawie podrobionych dokumentów w banku (...) SA o jakich była mowa przy omówieniu czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia. Każdorazowo B. B. (1) wprowadzał w błąd pracownika instytucji parabankowej co do tożsamości pożyczkobiorcy przy zawieraniu umów pożyczki poprzez podawanie się za inną osobę. Środki finansowe z pożyczek były przekazywane na rachunki innych osób, niż rzekomi pożyczkobiorcy. Rachunki bankowe na jakich znajdowały się kwoty uzyskane z pożyczek były kontrolowane przez B. B. (1). B. B. (1) wyłudził w ten sposób pożyczki od firm : (...) Sp. z o. o., (...) SP. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. . Usiłował także wyłudzić pożyczki od firmy (...) Sp. z o.o.

Bez wątplenia wypełnia dyspozycję art. 286 § 1 k.k. wprowadzanie w błąd pożyczkodawcy/kredytodawcy/leasingodawcy co do tożsamości osoby pożyczkobiorcy/kredytobiorcy/leasingobiorcy, a tym samym także do zamiaru spłaty zobowiązania. Oczywiście jest bowiem, że oskarżony zaciągał zobowiązania na dane osobowe innych osób, aby nie figurować w bankowych systemach jako dłużnik nierzetelny. Z całą pewnością niekorzystnym rozporządzeniem mienia jest udzielenie wsparcia finansowego po wskazanym jak wyżej wprowadzeniu w błąd, bo przecież w tych przypadkach kiedy do tego doszło, pracownicy reprezentujący podmioty zawierające umowy o pożyczki byli przekonani o tym, że pożyczkobiorcami są inne osoby.

W sytuacjach gdzie swoim działaniem B. B. (1) bezpośrednio zmierzał do dokonania przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. , ale na skutek negatywnej weryfikacji złożonych wniosków o pożyczkę nie osiągnął swojego celu zasadnym było przyjęcie w kwalifikacji w zw. z art. 13 § 1 k.k. (czyny z pkt od XLIII do LVII aktu oskarżenia). W zakresie przestępstw ujętych w pkt od VI do XLII aktu oskarżenia Sąd przyjął, iż popełniając opisane w tych zarzutach czyny oskarżony uczynił sobie z tych przestępczych działań stałe źródło dochodu Zachowanie oskarżonego powielającego wskazane wyżej czynności sprawcze ukierunkowane było bowiem na uzyskanie środków pieniężnych, co wiązało się z polepszeniem jego sytuacji majątkowej. Powyższe okoliczności uzasadniają zatem dodanie w kwalifikacji prawnej czynów z pkt VI do XLII art. 65 § 1 k.k.

Strona podmiotowa wszystkich czynów cechowała się umyślnością w formie zamiaru bezpośredniego albowiem oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Najpierw zakładał rachunki bankowe na dane personalne innych osób bez ich wiedzy, a następnie posługując się tymi rachunkami wyłudzał pożyczki gotówkowe, bądź usiłował je wyłudzić. Bezsprzecznie taki zespół czynności wymagał świadomości, jak również zaangażowania woli.

Stopień winy oskarżonego odnośnie przypisanych im czynów określić należy jako wysoki albowiem do ich popełnienia nie został on skłoniony przez żadne okoliczności zewnętrzne. Podobnie należy określić stopień społecznej szkodliwości każdego z tych czynów. Sąd miał przy tym na uwadze wysokość szkody wyrządzonej przypisanymi mu przestępstwami, działanie w sposób zaplanowany, zorganizowany i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jak również fakt, iż B. B. swoimi zachowaniami doprowadził do pokrzywdzenia kilku podmiotów oraz uczynił sobie ze wspomnianej przestępczej działalności stałe źródło dochodu.

Analizując prawny aspekt przestępstw przypisanych oskarżonemu B. B. (1) w pkt od II do V aktu oskarżenia zasadnym i celowym było przyjęcie, że wymieniony popełnił je w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k.. Analogiczna sytuacja odnosi się do czynów popełnionych przez oskarżonego i przypisanych mu w pkt od VI do LVII aktu oskarżenia.

Za trafnością przyjętego przez Sąd powyższego stanowiska przemawia tożsamość kwalifikacji prawnej przestępstw składających się na ciąg przestępstw, podobne motywy, jak też sposób popełnienia tych przestępstw, krótki odstęp czasu pomiędzy tymi zdarzeniami oraz, co jest oczywiste, brak wydanego wyroku skazującego, chociażby nieprawomocnego, które to przesłanki wynikają z treści wyżej powołanego art. 91 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu uzgodnione przez strony postępowania karę i środek karny, Sąd miał na uwadze, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynów, jakich oskarżony się dopuścił. Sąd wziął również pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Uwzględniono nadto warunki osobiste wymienionego, sposób jego życia przed popełnieniem przedmiotowych przestępstw i zachowanie się po ich popełnieniu, a zwłaszcza jego przyznanie się i złożenie wniosku o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy. Sąd miał na uwadze uprzednią karalność oskarżonego za czyn z art. 177 § 1 kk (k.12525).

W tym stanie rzeczy Sąd uznając, iż dolegliwość kary i środka karnego, uzgodnionych przez strony postępowania nie przekracza stopnia winy, a zarazem jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów oraz należyście uwzględnia cele prewencyjne, wymierzył B. B. (1) :

- za czyn z pkt I aktu oskarżenia karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyny z pkt od II do V popełnione w warunkach ciągu przestępstw karę roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych, zaś na podstawie art. 41 § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono wobec w/w środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk związanych z udzielaniem i pośrednictwem w udzielaniu kredytów i pożyczek na okres 5 lat. Orzeczenie wymienionego środka karnego było uzasadnione tym, że oskarżony popełniając w/w przestępstw nadużył swojego stanowiska i omawianym zachowaniem okazał, że dalsze zajmowanie przez niego stanowisk związanych z udzielaniem i pośrednictwem w udzielaniu kredytów i pożyczek zagraża istotnym dobrom prawnie chronionym.

- za czyny z pkt od VI do LVII popełnione w warunkach ciągu przestępstw karę roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk grzywnę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych i na podstawie art. 41 § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono wobec w/w środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk związanych z udzielaniem i pośrednictwem w udzielaniu kredytów i pożyczek na okres 7 lat.

Orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kary grzywny kierując się art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu jako karę łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł. przy orzekaniu kar jednostkowych, jak i kary łącznej Sąd miał na uwadze sytuację materialną i możliwości zarobkowe oskarżonego. Przy wymiarze kary łącznej

uwzględniono fakt, iż czyny za które wymierzono kary jednostkowe zostały pońione w niewielkim odstępie czasu, godziły w podobne dobra prawnie chronione, jednakże były popełnione na szkodę różnych podmiotów.

Nadto w myśl przepisu art. 90 § 2 kk orzeczone wobec B. B. (1) środki karne w postaci zakazu zajmowania stanowisk związanych z udzielaniem i pośrednictwem w udzielaniu kredytów i pożyczek połączone i wymierzono jeden łączny środek karny na okres 9 (dziewięciu) lat.

Zgodnie z treścią art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego B. B. (1) tytułem środka karnego obowiązek częściowego naprawienia wyrządzonej popełnionymi przez niego przestępstwami szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: banku (...) SA kwoty 23.990 (dwudziestu trzech tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt) złotych w odniesieniu do czynów opisanych w pkt od II do V oraz (...) Sp. z o.o. kwoty 6950 (sześciu tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt) złotych w odniesieniu do czynów z pkt VI, VIII, XII, XXII, XXVI, (...) Sp. z o.o. kwoty 1500 (tysiąc pięćset) złotych w odniesieniu do czynów z pkt VII, IX, X, XXXIX, XL, XLI, XLII, (...) Sp. z o.o. kwoty 28.000 (dwudziestu ośmiu tysięcy) złotych w odniesieniu do czynów z pkt XI, XIII-XVII, XIX, XXI, XXIII, XXVII-XXXI, (...) Sp. z o.o. kwoty 2480 (dwóch tysięcy czterystu osiemdziesiąt) złotych w odniesieniu do czynów z pkt XVIII, XX, XXIV, XXV, (...) Sp. z o.o. kwoty 600 (sześćset) złotych w odniesieniu do czynów z pkt XXXII, XXXIII, XXXVII, (...) Sp. z o.o. kwoty 4000 (czterech tysięcy) złotych w odniesieniu do czynów z pkt XXXIV-XXXVI, XXXVIII.

Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w niniejszej sprawie od dnia 20 listopada 2016 roku do dnia 30 listopada 2017 roku.

Orzeczenie o kosztach sądowych znajduje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 kpk. Sąd uznał, iż uiszczenie opłat od wymierzonych kar i poniesionych w toku postępowania wydatków byłoby dla oskarżonego nadmiernie uciążliwe zważywszy na jego aktualną sytuację materialną i wysokość pozostałych zobowiązań finansowych ciążyących na nim z mocy niniejszego roku.

Z przytoczonych wyżej względów, na podstawie powołanych przepisów prawa, orzeczono jak w sentencji.